

BOŻEC (1) *sb m*

N sg bożec.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI (ten sam przykład) i XVIII w.

Bóg pogański, bożek: Podżega ich on Bożec [Bachus]/ gdy łok iego piał KlonWor 6.

Cf **BOŻEK, BOŻYSZCZE**

ZZie